Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B

REGULAMENTUL (CE) NR. 539/2001 AL CONSILIULUI

din 15 martie 2001

de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație

(JO L 81, 21.3.2001, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (CE) nr. 2414/2001 al Consiliului din 7 decembrie 2001	L 327	1	12.12.2001
►M2	Regulamentul (CE) nr. 453/2003 al Consiliului din 6 martie 2003	L 69	10	13.3.2003
►M3	Regulamentul (CE) nr. 851/2005 al Consiliului din 2 iunie 2005	L 141	3	4.6.2005
►M4	Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	1	20.12.2006
►M5	Regulamentul (CE) nr. 1932/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006	L 405	23	30.12.2006
►M6	Regulamentul (CE) nr. 1244/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009	L 336	1	18.12.2009
►M7	Regulamentul (UE) nr. 1091/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010	L 329	1	14.12.2010
►M8	Regulamentul (UE) nr. 1211/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2010	L 339	6	22.12.2010
►M9	Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului din 13 mai 2013	L 158	1	10.6.2013
►M10	Regulamentul (UE) nr. 610/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013	L 182	1	29.6.2013
►M11	Regulamentul (UE) nr. 1289/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013	L 347	74	20.12.2013
►M12	Regulamentul (UE) nr. 259/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 aprilie 2014	L 105	9	8.4.2014
►M13	Regulamentul (UE) nr. 509/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014	L 149	67	20.5.2014
►M14	Regulamentul (UE) 2017/371 al Parlamentului European și al Consiliului din 1 martie 2017	L 61	1	8.3.2017
►M15	Regulamentul (UE) 2017/372 al Parlamentului European și al Consiliului din 1 martie 2017	L 61	7	8.3.2017

Astfel cum a fost modificat prin:

►**A1**	Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene	L 236	33	23.9.2003

▼B

REGULAMENTUL (CE) NR. 539/2001 AL CONSILIULUI

din 15 martie 2001

de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație

▼M13

Articolul -1

Scopul prezentului regulament este să stabilească țările terțe ai căror resortisanți fac obiectul obligației de a deține viză sau sunt exonerați de această obligație, pe baza unei evaluări de la caz la caz a unei serii de criterii legate, printre altele, de imigrația ilegală, de politicile publice și securitate, de avantajele economice, îndeosebi în ceea ce privește turismul și comerțul exterior și relațiile externe ale Uniunii cu țările terțe relevante, incluzând, în special, considerații referitoare la drepturile omului și la libertățile fundamentale, precum și implicațiile pentru coerența regională și reciprocitate.

▼B

Articolul 1

(1) Resortisanții țărilor terțe care figurează pe lista din anexa I trebuie să dețină o viză la trecerea frontierelor externe ale statelor membre.

▼M5

Fără a aduce atingere obligațiilor care decurg din Acordul european privind eliminarea vizelor pentru refugiați, semnat la Strasbourg la 20 aprilie 1959, este necesar ca refugiații statutari și apatrizii să dețină o viză la trecerea frontierelor externe ale statelor membre, în cazul în care țara terță în care au reședința și care le-a eliberat documentul de călătorie este una dintre țările terțe menționate în lista din anexa I la prezentul regulament.

▼B

(2) ►M10 Resortisanții țărilor terțe prevăzute în lista din anexa II sunt exonerați de obligația prevăzută la alineatul (1) pentru șederi a căror durată totală nu depășește 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile. ◄

▼M5

De asemenea, sunt exonerați de obligativitatea vizelor:

— resortisanții țărilor terțe menționate în lista din anexa I la prezentul regulament care sunt titulari ai unui permis de trecere locală a frontierei eliberat de statele membre în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor privind micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre și de modificare a dispozițiilor Convenției Schengen ([1]), în cazul în care titularii respectivi își exercită dreptul în cadrul regimului micului trafic de frontieră;

([1]) JO L 405, 30.12.2006, p. 1.

▼M5

— elevii resortisanți ai uneia dintre țările terțe menționate în lista din anexa I, care au reședința într-un stat membru care aplică Decizia 94/795/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 1994 privind o acțiune comună adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 alineatul (2) litera (b) din Tratatul privind Uniunea Europeană în ceea ce privește facilitățile de călătorie pentru elevii resortisanți ai unor țări terțe care au reședința într-un stat membru ([1]) în cazul în care acești elevi participă la o excursie organizată în cadrul unui grup școlar însoțit de un cadru didactic al instituției de învățământ în cauză;

— refugiații statutari, apatrizii și celelalte persoane care nu dețin cetățenia niciunei țări, care au reședința într-un stat membru și sunt titulari ai unui document de călătorie eliberat de acest stat membru.

▼B

(3) Resortisanții noilor țări terțe care au făcut parte anterior din țări care figurează pe listele din anexele I și II sunt supuși dispozițiilor alineatelor (1) și respectiv (2) până când Consiliul nu decide altfel, în conformitate cu procedura prevăzută de dispoziția relevantă din tratat.

▼M11

(4) Atunci când o țară terță care figurează pe lista din anexa II aplică obligativitatea vizelor pentru resortisanții a cel puțin unui stat membru se aplică următoarele dispoziții:

(a) în termen de 30 de zile de la momentul punerii în aplicare de către țara terță a obligativității vizelorsau, în cazurile în care obligativitatea vizelor existentă la 9 ianuarie 2014 este menținută, în termen de 30 de zile de la data respectivă, statul membru în cauză notifică acest lucru în scris Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Respectiva notificare:

(i) menționează data punerii în aplicare a obligativității vizelor și tipurile documentelor de călătorie și ale vizelor respective;

(ii) include o explicație detaliată a măsurilor preliminare luate de statul membru în cauză în vederea asigurării unui regim de călătorii fără viză pentru țara terță în cauză, precum și toate informațiile relevante;

Informațiile privind această notificare se publică fără întârziere de către Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv informațiile privind data punerii în aplicare a exceptării de la obligativitatea vizelorși tipurile documentelor de călătorie și ale vizelor respective.

În cazul în care țara terță decide să ridice obligativitatea vizelor înainte de expirarea termenului menționat la primul paragraf din prezenta literă, notificarea nu se efectuează sau este retrasă, iar informațiile nu se publică;

(b) Comisia, imediat după data publicării menționată la litera (a) al treilea paragraf și în consultare cu statul membru în cauză, ia măsuri împreună cu autoritățile țării terțe în cauză, în special în

([1]) JO L 327, 19.12.1994, p. 1.

▼**M11**

domeniile politic, economic și comercial, pentru a reintroduce sau a introduce un regim de călătorii fără viză și informează fără întârziere Parlamentul European și Consiliul cu privire la respectivele măsuri;

(c) dacă în termen de 90 de zile de la data publicării menționată la litera (a) al treilea paragraf și în ciuda tuturor măsurilor luate în conformitate cu litera (b), țara terță nu elimină obligativitatea vizelor, statul membru în cauză poate solicita Comisiei să suspende exceptarea de la obligativitatea vizelorpentru anumite categorii de resortisanți ai respectivei țări terțe. În cazul în care un stat membru formulează o astfel de solicitare, acesta informează Parlamentul European și Consiliul;

(d) când are în vedere măsuri suplimentare în conformitate cu literele (e) (f) sau (h), Comisia ține seama de rezultatul măsurilor luate de statul membru în cauză în vederea asigurării unui regim de călătorii fără viză pentru țara terță în cauză, de măsurile luate în conformitate cu litera (b) și de consecințele suspendării exceptării de la obligativitatea vizelorasupra relațiilor externe ale Uniunii și ale statelor sale membre cu țara terță în cauză;

(e) dacă țara terță în cauză nu a eliminat obligativitatea vizelor, Comisia, în termen de cel târziu șase luni de la data publicării menționată la litera (a) al treilea paragraf și ulterior la intervale care să nu depășească șase luni pe o perioadă totală care nu poate fi extinsă peste data la care actul delegat menționat la litera (f) produce efecte sau la care se formulează obiecții în privința acestuia:

(i) adoptă, la solicitarea statului membru în cauză sau din proprie inițiativă, un act de punere în aplicare prin care să se suspende temporar, pentru o perioadă de până la șase luni, exceptarea de la obligativitatea vizelorpentru anumite categorii de resortisanți ai țării terțe în cauză. Respectivul act de punere în aplicare stabilește o dată, în termen de 90 de zile de la intrarea sa în vigoare, la care suspendarea exceptării de la obligativitatea vizelorproduce efecte, ținând seama de resursele disponibile în consulatele statelor membre. Când adoptă acte de punere în aplicare ulterioare, Comisia poate prelungi perioada suspendării respective cu perioade suplimentare de până la șase luni și poate modifica categoriile de resortisanți ai țării terțe în cauză pentru care se suspendă exceptarea de la obligativitatea vizelor.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 4a alineatul (2). Fără a se aduce atingere aplicării articolului 4, pe perioadele de suspendare toate categoriile de resortisanți ai țării terțe la care se face referire în actul de punere în aplicare au obligația de a deține viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre;sau

(ii) înaintează comitetului prevăzut la articolul 4a alineatul (1) un raport de evaluare a situației, precizând motivele pentru care a hotărât să nu suspende exceptarea de la obligativitatea vizelor și informează Parlamentul European și Consiliul.

▼**M11**

În raportul respectiv sunt luați în considerare toți factorii relevanți, precum cei menționați la litera (d). Parlamentul European și Consiliul pot avea o discuție politică pe baza respectivului raport;

(f) dacă în termen de 24 de luni de la data publicării menționată la litera (a) al treilea paragraf țara terță în cauză nu ridică obligativitatea vizelor, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 4b prin care se suspendă temporar, pentru o perioadă de 12 luni, aplicarea anexei II pentru resortisanții țării terțe respective. Actul delegat stabilește o dată, în termen de 90 de zile de la intrarea sa în vigoare, de la care suspendarea aplicării anexei II produce efecte, ținând seama de resursele disponibile în consulatele statelor membre, și modifică anexa II în consecință. Modificarea respectivă se efectuează prin introducerea, lângă numele țării terțe în cauză, a unei note de subsol care precizează că exceptarea de la obligativitatea vizelor este suspendată în ceea ce privește țara terță respectivă și care specifică perioada respectivei suspendări.

Începând de la data la care suspendarea aplicării anexei II pentru resortisanții țării terțe în cauză produce efecte sau de la data la care este formulată o obiecție la actul delegat în temeiul articolului 4b alineatul (5), orice act de punere în aplicare adoptat în temeiul literei (e) care vizează țara terță respectivă expiră.

În cazul în care Comisia transmite o propunere legislativă în conformitate cu litera (h), perioada de suspendare prevăzută în primul paragraf din prezenta literăse prelungește cu șase luni. Nota de subsol la care face trimitere respectivul paragraf se modifică în mod corespunzător.

Fără a se aduce atingere aplicării articolului 4, pe perioadele suspendării respective resortisanții țării terțe care fac obiectul actului delegat au obligația de a deține viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre;

(g) orice notificare ulterioară efectuată de un alt stat membru în temeiul literei (a), referitor la aceeași țară terță, pe perioada aplicării măsurilor adoptate în conformitate cu litera (e) sau (f) în ceea ce privește țara terță respectivă, se integrează în procedurile respective în curs, fără ca termenele sau perioadele stabilite la respectivele litere să fie prelungite;

(h) dacă în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a actului delegat menționat la litera (f), țara terță în cauză nu elimină obligația de a deține viză, Comisia poate înainta o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament în vederea transferării trimiterii la țara terță din anexa II în anexa I;

(i) procedurile menționate la literele (e), (f) și (h) nu afectează dreptul Comisiei de a prezenta în orice moment o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament în vederea transferării trimiterii la țara terță în cauză din anexa II în anexa I;

(j) în cazul în care țara terță în cauză ridică obligativitatea vizelor, statul membru în cauză notifică imediat acest lucru Parlamentului European, Consiliului și Comisiei. Notificarea se publică fără întârziere de către Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

▼**M11**

Orice act de punere în aplicare sau act delegat adoptat în temeiul literei (e) sau (f) în ceea ce privește țara terță în cauză expiră la șapte zile de la publicarea menționată la primul paragraf din prezenta literă. În cazul în care țara terță în cauză a introdus obligativitatea vizelorpentru resortisanții a două sau mai multe state membre, actul de punere în aplicare sau actul delegat referitor la țara terță respectivă expiră la șapte zile de la publicarea notificării referitoare la ultimul stat membru ai cărui resortisanți au fost supuși obligativității vizelorde către țara terță respectivă. Nota de subsol menționată în primul paragraf al literei (f) se elimină ca urmare a expirării actului delegat în cauză. Informația referitoare la expirarea respectivă se publică fără întârziere de către Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

În cazul în care țara terță în cauză ridică obligativitatea vizeloriar statul membru în cauză nu notifică acest lucru în conformitate cu primul paragraf din prezenta literă, Comisia procedează din proprie inițiativă, fără întârziere, la publicarea menționată la paragraful respectiv și se aplică al doilea paragraf din prezenta literă.

———————

▼**M14**

Articolul 1a

(1) Prin derogare de la articolul 1 alineatul (2), exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții unei țări terțe care figurează pe lista din anexa II se suspendă temporar, pe baza unor date obiective și relevante, în conformitate cu prezentul articol.

(2) Un stat membru poate să notifice Comisiei dacă se confruntă, într-o perioadă de două luni, comparativ cu aceeași perioadă din anul precedent sau cu ultimele două luni care preced punerea în aplicare a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții unei țări terțe care figurează pe lista din anexa II, cu una sau mai multe dintre următoarele circumstanțe:

(a) o creștere substanțială a numărului de resortisanți ai respectivei țări terțe cărora li s-a refuzat intrarea sau care s-au dovedit a fi în situație de ședere pe teritoriul statului membru fără a avea acest drept;

(b) o creștere substanțială a numărului de cereri de azil din partea resortisanților respectivei țări terțe pentru care rata de recunoaștere este scăzută;

(c) o reducere a cooperării privind readmisia cu țara terță respectivă, susținută de date adecvate, în special o creștere semnificativă a ratei de refuz a cererilor de readmisie trimise de statul membru respectivei țări terțe pentru resortisanții proprii sau, în cazul în care un acord de readmisie încheiat între Uniune și statul membru respectiv și respectiva țară terță prevede astfel, pentru resortisanții țărilor terțe care au tranzitat țara terță respectivă;

▼**M14**

(d) un risc crescut sau o amenințare iminentă la adresa ordinii publice sau a securității interne a statelor membre, îndeosebi o creștere substanțială a numărului de infracțiuni grave, legate de resortisanți ai țării terțe respective, susținută de informații obiective, concrete și relevante și de date furnizate de autoritățile competente.

Notificarea menționată în primul paragraf precizează motivele pe care aceasta se întemeiază și cuprinde date și statistici relevante, precum și o explicație detaliată a măsurilor preliminare pe care statul membru în cauză le-a luat în vederea remedierii situației. Statul membru în cauză poate specifica, în notificarea sa, ce categorii de resortisanți ai țării terțe în cauză urmează să facă obiectul unui act de punere în aplicare în temeiul alineatului (4) litera (a), indicând motivele detaliate în acest sens. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul de îndată ce primește o astfel de notificare.

(2a) În cazul în care Comisia, ținând seama de date, rapoarte și statistici relevante, dispune de informații concrete și fiabile cu privire la circumstanțele menționate la alineatul (2) litera (a), (b), (c) sau (d), provenind dintr-unul sau mai multe state membre, sau cu privire la necooperarea țării terțe în materie de readmisie, în special în cazul în care s-a încheiat un acord de readmisie între țara terță respectivă și Uniune, de exemplu:

— refuzul de a prelucra cererile de readmisie sau neprelucrarea acestora în timp util;

— neeliberarea documentelor de călătorie în timp util în scopul returnării în termenele specificate în acordul de readmisie sau neacceptarea documentelor de călătorie europene eliberate după expirarea termenelor menționate în acordul de readmisie; sau

— rezilierea ori suspendarea acordului de readmisie,

Comisia informează de îndată Parlamentul European și Consiliul cu privire la analiza sa și se aplică alineatul (4).

(2b) Comisia monitorizează îndeplinirea continuă a cerințelor specifice, care se întemeiază pe articolul - 1 și care au fost utilizate pentru a evalua oportunitatea acordării unei liberalizări a vizelor, de către țările terțe ai căror resortisanți au fost exonerați de obligația de a deține viză atunci când călătoresc pe teritoriul statelor membre, ca urmare a încheierii cu succes a unui dialog privind liberalizarea vizelor desfășurat între Uniune și țara terță respectivă.

În plus, Comisia transmite rapoarte cu regularitate către Parlamentul European și către Consiliu cel puțin o dată pe an, pentru o perioadă de șapte ani de la data intrării în vigoare a liberalizării vizelor pentru țara terță respectivă, și ulterior în cazul în care Comisia consideră că este necesar, ori la cererea Parlamentului European sau a Consiliului. Raportul se concentrează asupra țărilor terțe pentru care Comisia consideră, bazându-se pe informații concrete și fiabile, că anumite cerințe nu mai sunt îndeplinite.

În cazul în care un raport al Comisiei arată că una sau mai multe dintre cerințele specifice nu mai este îndeplinită în ceea ce privește o anumită țară terță, se aplică alineatul (4).

▼**M14**

(3) Comisia examinează orice notificare transmisă în temeiul alineatului (2), luând în considerare:

(a) existența oricăreia dintre situațiile descrise la alineatul (2);

(b) numărul de state membre afectate de oricare dintre situațiile descrise la alineatul (2);

(c) impactul general al circumstanțelor menționate la alineatul (2) asupra situației migrației în Uniune, astfel cum rezultă acesta din datele furnizate de statele membre sau din datele de care dispune Comisia;

(d) rapoartele întocmite de poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european, de Biroul European de Sprijin pentru Azil sau de Oficiul European de Poliție (Europol) sau de orice altă instituție, organism, oficiu sau agenție a Uniunii sau de orice organizație internațională competentă în domeniile reglementate de prezentul regulament, dacă circumstanțele o impun în cazul respectiv;

(e) indicațiile pe care statul membru în cauză le-ar fi putut da în notificarea sa în ceea ce privește măsurile posibile în temeiul alineatului (4) litera (a);

(f) chestiunea generală a ordinii publice și a securității interne, cu consultarea statului membru în cauză.

Comisia informează Parlamentul European și Consiliul asupra rezultatelor examinării sale.

(4) În cazul în care, pe baza analizei menționate la alineatul (2a), a raportului menționat la alineatul (2b) sau a examinării menționate la alineatul (3), și luând în considerare consecințele unei suspendări a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru relațiile externe ale Uniunii și ale statelor sale membre cu țara terță în cauză, lucrând în strânsă cooperare cu țara terță respectivă pentru a găsi soluții alternative pe termen lung, Comisia stabilește că se impun acțiuni, sau în cazul în care o majoritate simplă a statelor membre au notificat Comisia cu privire la existența circumstanțelor menționate la alineatul (2) litera (a), (b), (c) sau (d), se aplică următoarele dispoziții:

(a) Comisia adoptă un act de punere în aplicare care suspendă temporar exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții țării terțe în cauză pentru o perioadă de nouă luni. Suspendarea se aplică anumitor categorii de resortisanți ai țării terțe în cauză, prin trimitere la tipurile relevante de documente de călătorie și, după caz, la criterii suplimentare. La determinarea categoriilor de suspendare care se aplică, Comisia, pe baza informațiilor disponibile, include categorii suficient de ample pentru a contribui în mod eficient la abordarea circumstanțelor menționate la alineatele (2), (2a) și (2b) în fiecare caz specific, respectând în același timp principiul proporționalității. Comisia adoptă actul de punere în aplicare în termen o lună de la:

(i) primirea notificării menționate la alineatul (2);

(ii) momentul în care a luat cunoștință de informațiile menționate la alineatul (2a);

▼**M14**

(iii) prezentarea raportului menționat la alineatul (2b); sau

(iv) primirea notificării din partea unei majorități simple a statelor membre cu privire la existența circumstanțelor menționate la alineatul (2) litera (a), (b), (c) sau (d).

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 4a alineatul (2). Acest act stabilește data la care produce efecte suspendarea exceptării de la obligativitatea vizelor.

În cursul perioadei de suspendare, Comisia stabilește un dialog consolidat cu țara terță în cauză în vederea remedierii circumstanțelor respective.

(b) În cazul în care circumstanțele menționate la alineatele (2), (2a) și (2b) persistă, Comisia adoptă, cel târziu cu două luni înainte de expirarea perioadei de nouă luni menționată la litera (a) din prezentul alineat, un act delegat în conformitate cu articolul 4b prin care suspendă temporar aplicarea anexei II pe o perioadă de 18 luni pentru toți resortisanții țării terțe în cauză. Actul delegat produce efecte de la data expirării actului de punere în aplicare menționat la litera (a) din prezentul alineat și modifică anexa II în consecință. Modificarea respectivă se efectuează prin introducerea unei note de subsol, lângă numele țării terțe în cauză, care precizează că exceptarea de la obligativitatea vizelor este suspendată în ceea ce privește țara terță respectivă și care specifică perioada respectivei suspendări.

În cazul în care Comisia a înaintat o propunere legislativă în temeiul alineatului (5), perioada de suspendare prevăzută în actul delegat se prelungește cu șase luni. Nota de subsol se modifică în consecință.

Fără a aduce atingere aplicării articolului 4, pe perioada suspendării resortisanții țării terțe în cauză au obligația de a deține viză la trecerea frontierelor externe ale statelor membre.

Un stat membru care, în conformitate cu articolul 4, prevede noi exceptări de la obligativitatea vizelor pentru o categorie de resortisanți ai țării terțe vizate de actul care suspendă exceptarea de la obligativitatea vizelor, comunică măsurile respective în conformitate cu articolul 5.

(5) Înainte de expirarea perioadei de valabilitate a actului delegat adoptat în temeiul alineatului (4) litera (b), Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul poate fi însoțit de o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament, în vederea transferării trimiterii la țara terță în cauză de la anexa II la anexa I.

(6) În cazul în care a înaintat o propunere legislativă în temeiul alineatului (5), Comisia poate prelungi valabilitatea actului de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (4) cu o perioadă care să nu depășească 12 luni. Decizia de prelungire a valabilității actului de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 4a alineatul (2).

▼**M14**

Articolul 1b

Până la 10 ianuarie 2018, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului în care evaluează eficiența mecanismului de reciprocitate prevăzut la articolul 1 alineatul (4) și, după caz, transmite o propunere legislativă pentru modificarea prezentului regulament. Parlamentul European și Consiliul hotărăsc asupra acestei propuneri prin procedura legislativă ordinară.

Articolul 1c

Până la 29 martie 2021, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului în care evaluează eficacitatea mecanismului de suspendare prevăzut la articolul 1a și, după caz, transmite o propunere legislativă pentru modificarea prezentului regulament. Parlamentul European și Consiliul hotărăsc asupra acestei propuneri prin procedura legislativă ordinară.

▼**M10**

Articolul 2

În sensul prezentului regulament, „viză” înseamnă „viză” în conformitate cu definiția de la articolul 2 punctul 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) ([1]).

▼**M5**

———————

Articolul 4

▼**M11**

(1) Un stat membru poate prevedea excepții de la obligativitatea vizelor, prevăzută la articolul 1 alineatul (1), sau de la exceptări de la obligativitatea vizelor, prevăzută la articolul 1 alineatul (2), în ceea ce privește:

(a) titularii de pașapoarte diplomatice, de serviciu/oficiale sau de pașapoarte speciale;

(b) membrii echipajului civil al aeronavelor și navelor aflați în exercițiul funcțiunii;

(c) membrii echipajului civil al navelor, atunci când aceștia coboară pe uscat, care dețin un act de identitate pentru personal navigant eliberat în conformitate cu convențiile Organizației Internaționale a Muncii nr. 108 din 13 mai 1958 sau nr. 185 din 16 iunie 2003, sau cu Convenția Organizației Maritime Internaționale privind facilitarea traficului maritim internațional din 9 aprilie 1965;

(d) echipajul și membrii misiunilor de urgență sau de salvare în caz de dezastru sau de accident;

(e) echipajul civil al navelor care navighează pe apele interioare internaționale;

([1]) JO L 243, 15.9.2009, p. 1.

▼M11

(f) titularii de documente de călătorie eliberate de organizații internaționale interguvernamentale dintre care cel puțin un stat membru are statut de membru, sau de alte entități recunoscute de statele membre vizate ca subiecți de drept internațional, pentru funcționarii respectivelor organizații sau entități.

▼M5

(2) Un stat membru poate scuti de obligativitatea vizelor:

(a) elevii resortisanți ai uneia dintre țările terțe menționate în lista din anexa I, care au reședința într-una dintre țările terțe menționate în lista din anexa II, în Elveția sau în Liechtenstein, atunci când acești elevi participă la o excursie organizată în cadrul unui grup școlar însoțit de un cadru didactic al instituției de învățământ în cauză;

(b) refugiații statutari și apatrizii, în cazul în care țara terță în care au reședința și care le-a eliberat documentul de călătorie este una dintre țările terțe menționate în lista din anexa II;

(c) membrii forțelor armate care se deplasează în cadrul NATO sau al Parteneriatului pentru pace, care sunt titulari ai unor documente de identitate și ai unor ordine de misiune prevăzute de Convenția din 19 iunie 1951 între statele părți la Organizația Tratatului Atlanticului de Nord privind statutul forțelor acestora;

▼M11

(d) fără a se aduce atingere cerințelor care decurg din Acordul european privind suprimarea vizelor pentru refugiați, semnat la Strasbourg la 20 aprilie 1959, refugiații recunoscuți, apatrizii și alte persoane care nu dețin cetățenia niciunei țări și care își au reședința pe teritoriul Regatului Unit sau al Irlandei și sunt titulari ai unui document de călătorie eliberat de Regatul Unit sau de Irlanda, care este recunoscut de statul membru vizat.

▼B

(3) Un stat membru poate prevedea excepții de la exonerarea de obligația de a deține viză prevăzută la articolul 1 alineatul (2) pentru persoanele care desfășoară o activitate remunerată în timpul șederii lor.

▼M11

Articolul 4a

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

▼**M14**

Articolul 4b

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționată la articolul 1 alineatul (4) litera (f) se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 9 ianuarie 2014. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(2a) Competența de a adopta actele delegate menționată la articolul 1a alineatul (4) litera (b) se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 28 martie 2017. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 1 alineatul (4) litera (f) și la articolul 1a alineatul (4) litera (b) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(3a) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ([1]).

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 1 alineatul (4) litera (f) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de patru luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Acest termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 1a alineatul (4) litera (b) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții.

([1]) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

▼B

Articolul 5

(1) În termen de zece zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, statele membre comunică celorlalte state membre și Comisiei măsurile luate în temeiul articolului 3 liniuța a doua și al articolului 4. Orice modificări ulterioare ale acelor măsuri se comunică în același mod, în termen de cinci zile lucrătoare.

(2) Comisia publică pentru informare măsurile comunicate în temeiul alineatului (1) în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 6

Prezentul regulament nu afectează competența statelor membre cu privire la recunoașterea statelor, a entităților teritoriale și a pașapoartelor, a documentelor de călătorie și de identitate eliberate de autoritățile lor.

Articolul 7

(1) Regulamentul (CE) nr. 574/1999 al Consiliului [1] se înlocuiește cu prezentul regulament.

(2) Versiunile finale ale Instrucțiunilor consulare comune (ICC) și ale Manualului comun (MC), astfel cum rezultă din Decizia Comitetului Executiv Schengen din 28 aprilie 1999 [SCH/Com-ex(99) 13], se modifică după cum urmează:

1. titlul anexei 1 partea I din ICC și al anexei 5 partea I din MC se înlocuiește cu următorul text:

   „Lista comună a țărilor terțe ai căror resortisanți sunt supuși obligației de a deține viză de către statele membre legate prin Regulamentul (CE) nr. 539/2001”;

2. lista din anexa 1 partea I din ICC și din anexa 5 partea I din MC se înlocuiește cu lista din anexa I la prezentul regulament;

3. titlul anexei 1 partea II din ICC și al anexei 5 partea II din MC se înlocuiește cu următorul text:

   „Lista comună a țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de obligația de a deține viză de către statele membre care sunt legate prin Regulamentul (CE) nr. 539/2001”;

4. lista din anexa 1 partea II din ICC și din anexa 5 partea II din MC se înlocuiește cu lista din anexa II la prezentul regulament;

5. partea III din anexa 1 la ICC și partea III din anexa 5 la MC se elimină.

(3) Deciziile Comitetului Executiv Schengen din 15 decembrie 1999 [SCH/Com-ex(97)32] și din 16 decembrie 1998 [SCH/Com-ex(98)53, rev.2] se abrogă.

[1] JO L 72, 18.3.1999, p. 2.

▼M1

Articolul 8

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

▼B

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

Lista comună prevăzută la articolul 1 alineatul (1)

1. STATE

Afganistan

Africa de Sud

▼M7

_____

▼B

Algeria

Angola

▼M5

_____

▼B

Arabia Saudită

Armenia

Azerbaidjan

▼M5

_____

▼B

Bahrain

Bangladesh

▼M5

_____

▼B

Belarus

Belize

Benin

Bhutan

▼M5

Bolivia

▼M7

_____

▼B

Botswana

Burkina Faso

Birmania/Myanmar

Burundi

Cambodgia

Camerun

Capul Verde

Ciad

China

▼M13

_____

▼B

Comore

Congo

▼B

Coasta de Fildeş

Coreea de Nord

Cuba

Djibouti

▼M13

_____

▼M2

Ecuador

▼B

Egipt

▼M13

_____

▼B

Eritreea

Etiopia

Fiji

Filipine

▼M6

_____

▼B

Gabon

Gambia

▼M15

_____

▼B

Ghana

▼M13

_____

▼B

Guineea

Guineea-Bissau

Guineea Ecuatorială

Guyana

Haiti

India

Indonezia

▼M8

_____

▼M13

_____

▼B

Iran

Irak

Jamaica

Iordania

Kazahstan

Kenya

▼M13

_____

▼B

Kuweit

▼B

Kirghizstan

Laos

Liban

Lesotho

Liberia

Libia

Madagascar

Malawi

Maldive

Mali

Mauritania

▼M5

_____

▼M13

_____

▼M12

_____

▼B

Mongolia

Maroc

Mozambic

▼M6

_____

▼B

Namibia

▼M13

_____

▼B

Nepal

Niger

Nigeria

Oman

Pakistan

▼M13

_____

▼B

Papua Noua Guinee

▼M13

_____

▼B

Republica Centrafricană

Republica Democrată Congo

Republica Dominicană

▼M6

_____

▼B

Qatar

Rusia

Rwanda

▼M13

_____

▼B

São Tomé și Príncipe

Senegal

▼M5

_____

▼M13

_____

▼B

Sierra Leone

Somalia

Sri Lanka

Sudan

▼M13

Sudanul de Sud

▼B

Surinam

Swaziland

Siria

Tadjikistan

Tanzania

Thailanda

▼M13

_____

▼B

Togo

▼M13

_____

▼B

Tunisia

Turcia

Turkmenistan

▼M13

_____

▼B

Uganda

Ucraina

Uzbekistan

▼M13

_____

▼B

Vietnam

Yemen

Zambia

Zimbabwe

▼B

2. ENTITĂȚI ȘI AUTORITĂȚI TERITORIALE NERECUNOSCUTE CA STATE DE CEL PUȚIN UN STAT MEMBRU

Autoritatea Palestiniană

▼M6

Kosovo, definit în conformitate cu Rezoluția 1244 a Consiliului de securitate al Organizației Națiunilor Unite din 10 iunie 1999

▼M2

_____

▼M8

_____

▼M5

3. CETĂȚENII BRITANICI CARE NU SUNT RESORTISANȚI AI REGATULUI UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD ÎN SENSUL DREPTULUI COMUNITAR:

Cetățeni ai teritoriilor britanice de peste mări (*British Overseas Territories Citizens*) care nu beneficiază de dreptul de reședință în Regatul Unit

Cetățeni britanici de peste mări (*British Overseas Citizens*)

Supuși britanici (*British Subjects*) care nu beneficiază de dreptul de reședință în Regatul Unit

Persoane britanice protejate (*British Protected Persons*).

▼B

ANEXA II

Lista comună prevăzută la articolul 1 alineatul (2)

1. STATE

▼M7

Albania ([1])

▼B

Andora

▼M5

Antigua și Barbuda ([2])

▼B

Argentina

Australia

▼M5

Bahamas ([2])

Barbados ([2])

_____

▼M7

Bosnia și Herțegovina ([1])

▼B

Brazilia

▼M5

Brunei Darussalam

▼M4

_____

▼B

Canada

Chile

▼A1

_____

▼B

Coreea de Sud

Costa Rica

▼M9

_____

▼A1

_____

▼M13

Columbia ([3])

Dominica ([3])

▼M2

_____

▼M13

Emiratele Arabe Unite ([3])

([1]) Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai deținătorilor de pașapoarte biometrice.

([2]) Exonerarea de la obligativitatea vizelor se aplică de la data intrării în vigoare a unui acord privind exonerarea de obligativitatea vizelor care urmează a fi încheiat cu Comunitatea Europeană.

([3]) Exceptarea de la obligativitatea vizelor se aplică de la data intrării în vigoare a unui acord privind exceptarea de la obligativitatea vizelor, care urmează să fie încheiat cu Uniunea Europeană.

▼A1

_____

▼M6

Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei ([1])

▼M15

Georgia ([2])

▼M13

Grenada ([3])

▼B

Guatemala

Honduras

▼M13

Insulele Marshall ([3])

Insulele Solomon ([3])

▼B

Israel

Japonia

▼M13

Kiribati ([3])

▼A1

_____

▼B

Malaysia

▼A1

_____

▼M5

Mauritius ([4])

▼B

Mexic

▼M13

Micronezia ([3])

▼M12

Republica Moldova ([5])

▼B

Monaco

▼M6

Muntenegru ([1])

▼M13

Nauru ([3])

▼B

Noua Zeelandă

Nicaragua

▼M13

Palau ([3])

▼B

Panama

Paraguay

▼M13

Peru ([3])

([1]) Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai deținătorilor de pașapoarte biometrice.

([2]) Exonerarea de obligația de a deține viză este limitată la titularii de pașapoarte biometrice eliberate de Georgia în conformitate cu standardele Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI).

([3]) Exceptarea de la obligativitatea vizelor se aplică de la data intrării în vigoare a unui acord privind exceptarea de la obligativitatea vizelor, care urmează să fie încheiat cu Uniunea Europeană.

([4]) Exonerarea de la obligativitatea vizelor se aplică de la data intrării în vigoare a unui acord privind exonerarea de obligativitatea vizelor care urmează a fi încheiat cu Comunitatea Europeană.

([5]) Această exonerare de viză se aplică numai titularilor de pașapoarte biometrice eliberate în conformitate cu standardele Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI).

▼A1

_____

▼M4

_____

▼M5

Saint Kitts și Nevis (1)

▼M13

Saint Lucia (2)

Saint Vincent și Grenadine (2)

▼B

Salvador

▼M13

Samoa (2)

▼B

San Marino

▼M6

Serbia [cu excepția deținătorilor de pașapoarte sârbe eliberate de către direcția de coordonare sârbă (în limba sârbă: *Koordinaciona uprava*)] (3)

▼M5

Seychelles (1)

▼B

Singapore

Sfântul Scaun

▼A1

_____

▼B

Statele Unite ale Americii

▼M13

Timorul de Est (2)

Tonga (2)

Trinidad și Tobago (2)

Tuvalu (2)

▼A1

_____

▼B

Uruguay

▼M13

Vanuatu (2)

▼B

Venezuela

(1) Exonerarea de la obligativitatea vizelor se aplică de la data intrării în vigoare a unui acord privind exonerarea de obligativitatea vizelor care urmează a fi încheiat cu Comunitatea Europeană.

(2) Exceptarea de la obligativitatea vizelor se aplică de la data intrării în vigoare a unui acord privind exceptarea de la obligativitatea vizelor, care urmează să fie încheiat cu Uniunea Europeană.

(3) Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai deținătorilor de pașapoarte biometrice.

▼B

2. REGIUNI ADMINISTRATIVE SPECIALE ALE REPUBLICII POPULARE CHINEZE
Hong Kong RAS ([1])
Macao RAS ([2])

▼M13

3. CETĂȚENII BRITANICI CARE NU SUNT RESORTISANȚI AI REGATULUI UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD ÎN SENSUL DREPTULUI UNIUNII:
resortisanți britanici (de peste mări)
cetățeni ai teritoriilor britanice de peste mări (CTBM)
cetățeni britanici de peste mări (CBM)
persoane britanice protejate (PBP)
supuși britanici (SB).

▼M8

4. ENTITĂȚI ȘI AUTORITĂȚI TERITORIALE NERECUNOSCUTE CA STATE DE CEL PUȚIN UN STAT MEMBRU:
Taiwan ([3])

([1]) Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai titularilor unui pașaport al „Hong Kong Special Administrative Region”.

([2]) Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai titularilor unui pașaport al „Região Administrativa Especial de Macau”.

([3]) Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai titularilor de pașapoarte emise de Taiwan care conțin numărul cărții de identitate.